

Eindelijk krijgen we nu toch een mooie zonnige dag waarbij het mogelijk is om in short en in hemdsmouwen te stappen. Het blijft nu ook de gehele dag droog en het zijn aangename temperaturen.

We komen aan een brede, diepe rivier met snel stromend water. We vinden geen brug. De rivier oversteken vinden we veel te gevaarlijk. Het enige alternatief is 4 km terug lopen om daar de route te verlaten en naar een naburig dorp te gaan dat geheel buiten de route ligt.

We komen uit in het dorpje Riolobos. Dat ligt 10 km van ons voorziene eindpunt Galisteo. We stappen de eerste bar binnen die we tegenkomen en vragen aan de uitbater hoever het is met een taxi naar Galisteo en wat dat zou kunnen kosten. De uitbater zegt ons dat het 16 km is en dat een taxi wel 20 euro kan kosten, maar misschien zelfs 22 euro of misschien zelfs 25 euro. 20 euro is naar Spaanse normen al veel voor die afstand en we denken dan ook dat deze man de tarieven niet goed kent. We vragen hem een taxi te bellen. Even later komt hij ons zeggen dat de taxi er zal zijn als ons glas leeg is. En inderdaad van zodra ons glas leeg is zegt de baruitbater dat de taxi voor de deur staat. Wij naar buiten en wat blijkt; daar staat helemaal geen taxi enkel de auto van de baruitbater. De echtgenote van de baruitbater heeft ons dan naar Galisteo gebracht voor 25 euro. We pakken het sportief op en gunnen de baruitbater het extraatje.

Vrijdag 14 februari 2014

- Van : Galisteo (300 m)
- Naar : Arco de Cáparra (400 m)
- Afstand : 34 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 9 uur

We hebben in Galisteo geslapen in een kamer boven de bar. We hebben er ook kunnen eten en er valt helemaal niets op aan te merken, alles was best in orde.

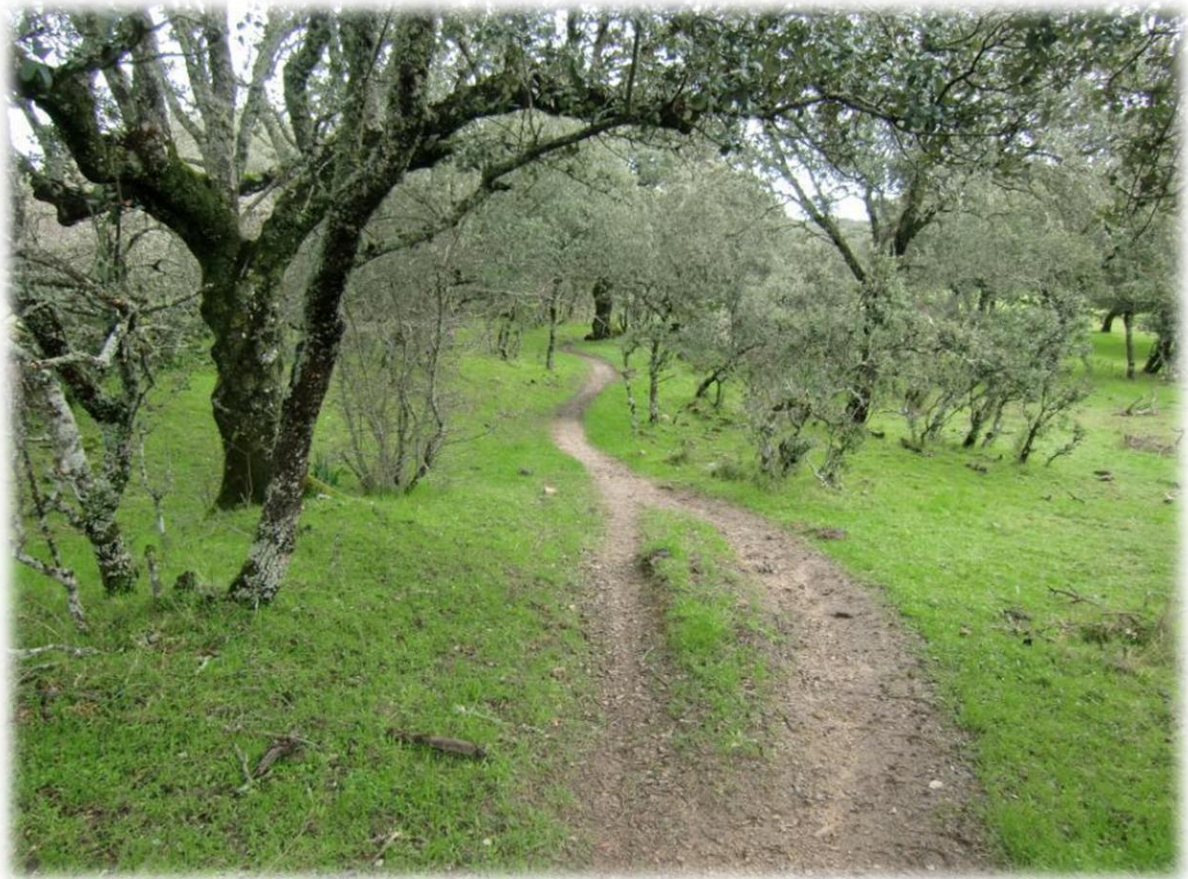
Toen we gisteren, wegens wateroverlast, terugkeerden kwamen we deze twee Spaanse meisjes tegen die ook de camino aan het doen zijn. Wij vertelden hen dat ze niet door het water konden maar zij beweerden dat er een brug was en waren toch doorgestapt.

Toen we gisterenavond in Galisteo aankwamen waren die twee Spaanse meisjes er ook. Zij hadden wel de rivier overgestoken. Het water kwam tot borsthoogte en de rugzak hielden ze boven hun hoofd. Straffe dames!

Enkel de laatste 5 km krijgen we terug regen. De rest van de dag is het droog gebleven en hebben we af toe een streepje zon gezien.

Auotbestuurders worden met bovenstaand verkeersbord verwittigd dat ze een oversteekplaats voor pelgrims naderen. De pijl geeft aan uit welke richting de pelgrim komt. Telkens ik dit bord zie geeft mij dit de indruk dat pelgrims precies tussen de struiken uit gesprongen komen.

We eindigen vandaag aan de Romeinse site Arco de Cáparra . 8 km buiten de route ligt er een hotel, dat we op voorhand hadden gereserveerd, en de eigenaar komt ons hier aan de Arco de Cáparra met de auto ophalen. Het is een gratis dienstverlening die men aanbiedt aan pelgrims die in hun hotel verblijven.

De wereldberoemde Arco de Cáparra, een perfect bewaard gebleven Romeinse poort en één van de symbolen van de pelgrimsroute Vía de la Plata. Door inscripties in de poort weet men dat deze toegangspoort, tot de stad Cáparra, gebouwd werd eind eerste eeuw N.C..

Ook de Spaanse meisjes eindigen hun dagtocht hier en zullen eveneens verblijven in het hotel hier in de buurt.

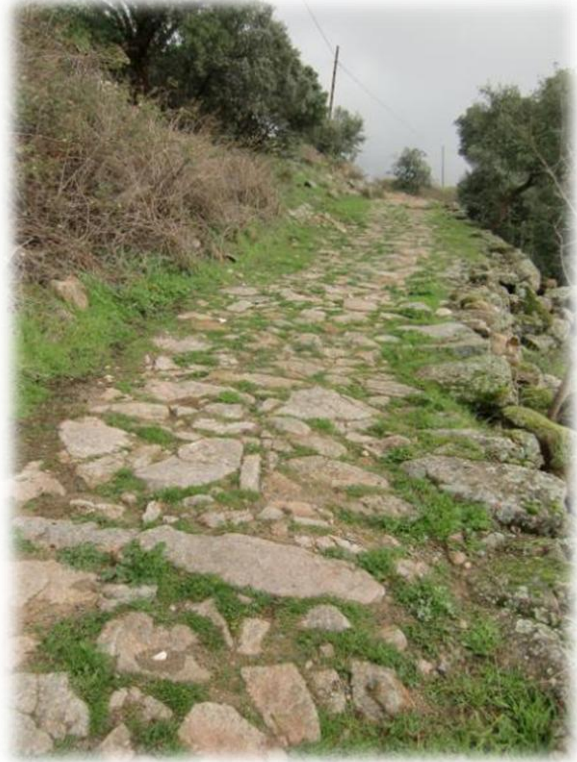
Zaterdag 15 februari 2014

- Van : Arco de Cáparra (400 m)
- Naar : Banos de Montemayor (900 m)
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 8 uur

We hebben een goede nachtrust gehad in hotel Asturias. Ook het eten was in orde, er valt helemaal niets op aan te merken. De uitbater van het hotel komt de pelgrims wel halen aan de Arco de Cáparra maar brengt ze niet terug, maar dat wisten we wel op voorhand. Na enkele kilometer zitten we echter terug al op de route.

Overwinterende ooievaars zijn hier alom tegenwoordig. De gaten onderaan het nest worden gebruikt door kleinere vogels die telkens wegvliegen als een ooievaar het nest verlaat.

De vleugelspanwijdte van de ooievaar bedraagt 195 tot 215 centimeter. Als carnivoor eet de ooievaar een breed scala aan dierlijke prooien, inclusief insecten, vissen, amfibieën, reptielen, kleine zoogdieren en kleine vogels.

De ooievaar is een monogame broeder, maar vormt geen paar voor het leven. Het paar bouwt een nest bestaande uit grote takken, dat soms meerdere jaren wordt gebruikt. Het vrouwtje legt elk jaar één legsel van gewoonlijk vier eieren. Beide ouders broeden om beurten de eieren en voeden ook beiden de jongen op.

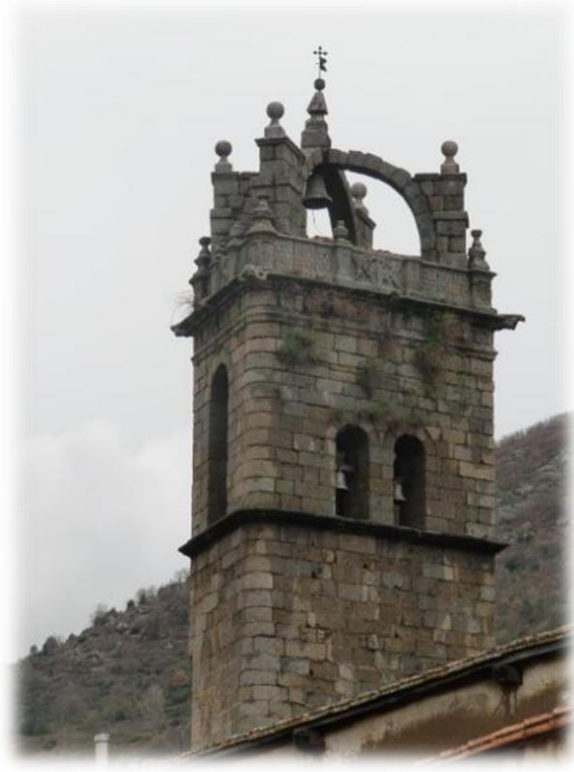
In ons einddorp voor vandaag, Baños de Montemayor, is er een mandenvlechter actief. Het riet dat hij gebruikt ligt te weken in een gemeentelijke waterbak.

Ondanks er openingsuren uithangen aan de deur van de plaatselijke albergue blijkt deze toch gesloten te zijn. We nemen dan ook onze intrek in hotel Solana in het centrum van het dorp.

Als we in de richting van het hotel gaan dienen we achter een eettent de trappen op te gaan. Men wenkt ons en ze willen dat we absoluut op de foto komen met hun vleeswaren.

Een monumentale paal leert ons dat we nog 569 km verwijderd zijn van Santiago de Compostela. Vandaag terug een droge dag met zachte temperaturen.

We ontmoeten een nieuwe pelgrim, die hierboven aan de deur van het hotel staat te wachten. Het is een Engelsman die vertrokken is vanuit Malaga en die zinnens is om in één keer door te gaan tot Santiago de Compostela.

Zondag 16 februari 2014

- Van : Baños de Montemayor (900 m)
- Naar : Fuenterroble de Salvatierra (960 m)
- Afstand : 35 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 9 uur

De uitbaters van het hotel zijn zeer vriendelijke mensen. Ze rekenen ook echt het pelgrimstarief aan, de kamers zijn uiterst proper en goed ingericht en het eten is er lekker. Zeker een aanrader.

Als we vertrekken hangt er een mysterieuze mist in het dal. Als we beginnen te stijgen merken we pas dat er achter het dorp een groot meer ligt. Dit hadden we gisteren niet gezien.

We laten het stadje Baños de Montemayor achter ons. Het stadje heeft zijn naam te danken aan de terminale zwavelbaden die door de Romeinen werden gebruikt om de pijn te verlichten.

Momenteel wordt het terminale water nog steeds gebruikt in enkele hotels maar dan als gezondheids- en schoonheidsbehandeling.